

Mgr. Petra Bielinová, advokát
IČO: 71623892, Reg. ČAK 12576
Sídlem: Praha 6, Muchova 13/232, PSČ: 160 00
e-mail: petra.bielinova@gmail.com
ID datová schránka: k78x386

---

předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů

prostřednictvím

ÚŘADU PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27
170 00 Praha 7

Doručeno datovou schránkou
Ke sp. zn. SPR-7104/11

V Praze dne 9. prosince 2011

Účastník řízení: Obec Psáry, IČ: 00241580, sídlem Pražská 137, PSČ: 252 44 Psáry,
jedenáctý starostou, panem Milanem Váchou

Zastoupený: Mgr. Petra Bielinová, advokát, sídlem Muchova 13/232, PSČ: 160 00 Praha 6,
plná moc založena ve spise,
právní zástupce žádá o doručování do datové schránky, ID: k78x386

Věc:

Rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 28. 11. 2011, Zn. SPR-7104/11-9

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „ÚOOÚ“), rozhodl dne 28. listopadu 2011, že Obec Psáry, IČ: 00241580, sídlem Pražská 137, PSČ: 252 44 Psáry (dále jen „Účastník“) porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, a tím měl spáchat správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť měl zpracovávat osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, za což mu ÚOOÚ uložil v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 5.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podává účastník řízení v zákonné lhůtě v souladu s § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu

r o z k l a d,

který odůvodňuje následovně:

I.

Účastník nezpochybňuje, že skutek vytýkaný ÚOOÚ se stal, tento však dle přesvědčení Účastníka není správním deliktem. Účastník trvá na svém stanovisku, že veškeré osobní údaje byly Účastníkem zpracovány zcela v souladu s účelem, ke kterému byly shromážděny, tedy k identifikaci struktury veřejných výdajů. S tímto právním názorem Účastníka řízení se do jisté míry ztotožnil i ÚOOÚ, když na straně 4 napadeného rozhodnutí (poslední odstavec) uvádí, že samotným sdělení osobních údajů na jednání zastupitelstva nedošlo k zásahu do soukromí dotčeného subjektu (pí [redacted]). Následně byly informace o veřejných výdajích Účastníkem zveřejněny na internetových stránkách obce, avšak pouze v mezích a rozsahu dle § 4 odst. 1, ve spojení § 5 odst. 7 a § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Účastníkem řízení tedy byly zveřejněny pouze takové údaje o příjemci veřejných prostředků, které zákon zveřejnit umožňuje.

Dle přesvědčení Účastníka se ÚOOÚ ve svém rozhodnutí nevypořádal s právní kvalifikací správního deliktu v souladu se současnou judikaturou soudu. Protiprávním jednáním ve smyslu § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, je dle názoru Nejvyššího správního soudu dle rozsudku ze dne 16. 7. 2008, č.j. 1 As 36/2008-77 pouze *takové jednání, kterým pachatel správního deliktu shromažďuje údaje mimo stanovený účel anebo v rozsahu neodpovídajícím účelu, nebo zpracovává osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly shromážděny, nebo shromažďuje údaje pod záminkou jiného účelu či činnosti, nebo sdružuje údaje získané k rozdílným účelům. Pro tento správní delikt je tak charakteristické, že směřuje k tomu, aby osobní údaje byly vždy (správcem) zpracovány v souladu se stanoveným účelem.* Jediným účelem, proč Účastník zpracovává jakékoli osobní údaje příjemců veřejných prostředků, je právě možná identifikace struktury veřejných výdajů. Stejným způsobem Účastník postupoval i v tomto případě, když starosta obce v průběhu zasedání zastupitelstva obce pouze doplnil neúplnou informaci kontrolního výboru o skutečné výši vynaložených veřejných výdajů. V rámci jednání zastupitelstva musely být konkrétní informace o konkrétních veřejných výdajích zastupitelům sděleny, neboť jinak by zastupitelé nemohli o projednávaném bodě učinit zodpovědné rozhodnutí.

Pokud jde o výtku ÚOOÚ, že starosta obce sdělil zastupitelům výši tzv. superhrubé mzdy a nikoli výši tzv. čisté mzdy, které je pí [redacted] ve skutečnosti příjemcem, pak k tomu Účastník řízení dodává, že **skutečným veřejným výdajem v souvislosti s případně neplatným skončením pracovního poměru pí [redacted] bude nikoliv tzv. čistá mzda či hrubá mzda zaměstnance, ale právě mzda tzv. superhrubá.** Superhrubá mzda totiž činí celkové mzdové náklady zaměstnavatele (zde školy), které bude muset zřizovatel (obec Psáry) v konečném důsledku v případě neúspěchu ve sporu škole poskytnout. Jak správně uvádí ÚOOÚ, je tzv. superhrubá mzda částkou, která slouží dle § 6 odst. 13 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů jako základ pro výpočet daně z příjmů ze závislé činnosti, zároveň je však skutečným celkovým výdajem zaměstnavatele na konkrétního zaměstnance. Je tedy tvořena částkou tzv. hrubé mzdy (což je tzv. čistá mzda zaměstnance, kterou zaměstnanec obdrží + pojistné na sociální zabezpečení placené zaměstnancem + zdravotní pojištění placené zaměstnancem + zálohy na daň z příjmu placené zaměstnancem) a dále částkou na pojistné na sociální zabezpečení placené zaměstnavatelem a částkou na zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem. Pokud by starosta obce sdělil zastupitelům pouze výši tzv. čisté mzdy, jednalo by se o informaci hrubě zkreslenou, pokud jde o výši skutečných možných výdajů obce. Tzv. čistá mzda totiž tvoří jen cca 55% celkových nákladů zaměstnavatele na zaměstnance. Nad rámec výše uvedeného Účastník řízení uvádí, že mu není známo, jakým jiným přiměřeným způsobem by dle názoru ÚOOÚ bylo možné dostatečným způsobem identifikovat skutečnou výši a strukturu veřejných výdajů, aniž by zároveň bylo pro občany možné zpětně identifikovat reálný příjem Mgr. [redacted]. Pokud by veřejné výdaje byly označeny například nikoliv přímo jménem a příjmením ředitelky, ale například

označením „ředitelka ZŠ a MŠ“, pak vzhledem ke skutečnosti, že v obci Psáry jiná škola není, pak by konečný důsledek pro Mgr. [REDAKCE] musel být stejný.

Účastník dále vytýká napadanému rozhodnutí skutečnost, že ÚOOÚ se na straně 5, ve druhém odstavci textu odkazuje na znění § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tedy na povinnost Účastníka respektovat právní předpisy upravující ochranu osobních údajů, a tedy mimo jiné i zákon 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Zároveň však ÚOOÚ zcela pomíjí existenci následujícího § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, který **v případě příjemce veřejných prostředků** (kterým pí [REDAKCE] bezesporu byla) stanoví kritéria pro ochranu osobních údajů odlišně.

ÚOOÚ v napadeném rozhodnutí dále uvádí, že zatímco samotné zveřejnění osobních údajů na zasedání zastupitelstva obce do soukromí pí [REDAKCE] nezasáhlo, pak následné zveřejnění informace o veřejných výdajích obce prostřednictvím internetu, tj. vůči neomezenému okruhu osob znamená samo o sobě vážný zásah do soukromé sféry Mgr. [REDAKCE]. Tento právní názor ÚOOÚ v napadeném rozhodnutí dále nijak nezduodňuje a to i navzdory předchozí argumentaci Účastníka, že z jeho strany nebyly zveřejněny ani veškeré možné údaje o příjemci veřejných prostředků, jako je například rok narození či další stanovené podmínky poskytnutí veřejných prostředků (pracovní smlouva, pracovní náplň apod.), a že zároveň nebyly zveřejněny ani žádné jiné než „povolené“ osobní údaje, tedy že nebylo zveřejněno například rodné číslo či přesná adresa pobytu fyzické osoby apod. S těmito argumenty Účastníka se ÚOOÚ v rozporu se správním řádem v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal a zcela je pomínil. Tyto skutečnosti pak ÚOOÚ nevezal v úvahu ani při úvaze o výši udělené pokuty.

II.

Napadené rozhodnutí ÚOOÚ dále v obecné rovině zdůrazňuje nutnost aplikovat princip proporcionality a zároveň odkazuje na dvě rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, tři nálezy Ústavního soudu a jedno rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Při podrobném studiu zmíněných judikátů je třeba konstatovat, že všechna citovaná rozhodnutí se týkají skutkově i právně naprosto odlišných věcí, když v některých případech nelze najít souvislost s projednávaným případem ani velmi vzdálenou.

Konkrétně rozhodnutí Ústavního soudu ČR se týkají:

- a) testu proporcionality uplatněného při posouzení možného zásahu do vlastnického práva vlastníků staveb, kteří si budou muset dle vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb pořídit nové hasicí přístroje a zařízení automatické detekce a signalizace (Pl.ÚS 40/08 ze dne 26.05.2009),
- b) testu proporcionality uplatněného při posouzení možného zásahu do vlastnického práva k bytům ozbrojených složek v souvislosti s novelou zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů (Pl.ÚS 15/96 ze dne 09.10.1996),
- c) testu proporcionality uplatněného při ohrožení jednoho ze základních lidských práv odsouzených v souvislosti s novelizací trestního řádu a zavedení možnosti „anonymního“ výslechu svědka (Pl.ÚS 4/94 ze dne 12.10.1994).

Alespoň vzdáleně se daného tématu týkalo rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 1 Afs 60/2009 – 119, které se zabývalo principem proporcionality v případě pořízení utajeného videozáznamu usvědčujícího taxikáře z porušení cenových předpisů. K tomu však Účastník řízení dodává, že jím pořízený a jím

zveřejněný záznam z jednání zastupitelstva nebyl utajený a žádný z účastníků na něm zachycený proti zveřejnění záznamu nijak nebrojil.

Pokud jde o rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, pak rozsudek Soudního dvora ze dne 20. května 2003 ve spojených věcech C-465/00, C-38/01 a C-139/01, Österreichischer Rundfunk, tento se týkal plošného zveřejnění platů a starobních důchodů občanů spolkových zemí za účelem vytvoření tlaku na dotčené právní subjekty, aby udržovaly platy a důchody na nízké úrovni. Tento cíl shledal ESLP jako cíl legitimní ve smyslu jak čl. 8 odst. 2 EÚLP (čl. 81 rozsudku). Určité pochyby měl ESLP pouze v tom smyslu, že pokud posuzovaná rakouská právní norma nestanovila výslovně, že je možné zveřejnit i jméno a příjmení fyzických osob, zda lze tyto jejich osobní údaje vyžadovat pouze na základě výkladu zákona (čl. 92 rozsudku). V tomto ohledu je situace v ČR naprosto odlišná, neboť § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím výslovně stanoví, že u příjemců veřejné podpory je možné zveřejnit jejich jméno a příjmení. Konečně ESLP věc uzavřel tak, že směrnice 95/46 nebrání takové vnitrostátní projednávané právní úpravě, za předpokladu, že široké zveřejnění je nezbytné a vhodné ve vztahu k cíli řádné správy veřejných prostředků sledovanému ústavodárcem. Takové posouzení pak náleží národním soudům a nikoli ESLP (čl. 94 rozsudku).

Konečně rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. listopadu 2010, věc C-92/09, C-93/09, Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09) a Hartmut Eifert (C-93/09) proti Land Hessen, se týkal nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky. V citovaném rozsudku bylo mimo jiné konstatováno, že není zpochybnováno, že zveřejnění jmenovitých údajů o dotčených příjemcích, jakož i přesných částek, které obdrželi, prostřednictvím internetu, je způsobilé zvýšit transparentnost využívání dotčených zemědělských podpor. Takové informace poskytnuté k dispozici občanům posilují veřejnou kontrolu užívání dotčených částek a přispívají k optimálnímu využití veřejných prostředků (čl. 75 rozsudku).

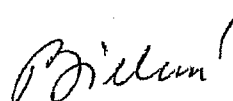
III.

Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, jakým způsobem se ÚOOÚ rozhodl aplikovat jím zmíněnou zásadu proporcionality na daný případ, ani jakým jiným způsobem měl dle názoru správního orgánu Účastník v dané věci postupovat, aby dosáhl svého legitimního cíle, tedy zvýšení transparentnosti při vynakládání veřejných prostředků. Myšlenkové pochody ÚOOÚ nejsou zřejmé ani z odkazu na jím uvedené rozhodnutí národních soudů a ESLP. ÚOOÚ nijak nezpochybnil, že Mgr. [REDAKCE] byla příjemcem veřejných prostředků, zákonné ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., ve svém rozhodnutí zcela pominul a na závěr pouze v obecné rovině konstatoval, že postup Účastníka shledal nepřiměřeným. Účastník řízení z výše uvedených důvodů shledává rozhodnutí ÚOOÚ nepřesvědčivým a neodůvodněným.

Vzhledem k výše uvedenému Účastník

navrhuje,

aby předseda ÚOOÚ napadené rozhodnutí zrušil a řízení podle § 66 odst. 2 správního řádu zastavil, neboť projednávaný skutek není správním deliktem.

Za obec Psáry
Mgr. Petra Bielinová, advokát